

ILPB1/415-332/08-4/AG

Data: 2008-08-08

Teza:

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) oraz § 2 i § 6 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. Nr 112, poz. 770) Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu działając w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko firmy Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością H. Spółka komandytowa, przedstawione we wniosku z dnia 7 maja 2008 r. (data wpływu 14 maja 2008 r.), uzupełnionym w dniu 2 czerwca 2008 r., o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych – **jest prawidłowe.**

Uzasadnienie:

W dniu 14 maja 2008 r. został złożony ww. wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

Wniosek nie spełniał wymogów formalnych, o których mowa w art. 14b § 3 ustawy Ordynacja podatkowa, w związku z czym pismem z dnia 20 maja 2008 r. znak ILPB1/415-332/08-2/AG na podstawie art. 169 § 1 tej ustawy wezwano Wnioskodawcę do usunięcia braków w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

Wezwanie skutecznie doręczono w dniu 26 maja 2008 r., a w dniu 2 czerwca 2008 r. wniosek uzupełniono.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

Osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, wniosła jako aport do spółki komandytowej (Wnioskodawcy) przedsiębiorstwo, którego przedmiotem jest handel hurtowy wyrobami spożywczymi, alkoholem i papierosami, wyrobami chemii gospodarczej itd.

Oprócz bazy danych klientów w skład przedsiębiorstwa wchodzi: prawo wieczystego użytkowania gruntu, zezwolenia, znaki towarowe, należności, umowy z dostawcami i nabywcami, pracownicy, środki trwałe i wartości niematerialne i prawne oraz towary, a także księgi rachunkowe i dokumenty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Wspomniana baza danych obejmuje kompleksowe informacje, dotyczące zarówno aktualnych, jak i potencjalnych klientów przedsiębiorstwa. Zarówno zestawienie dóbr jak i układ zawarty w bazie danych ma charakter oryginalny. Twórcami bazy danych są pracownicy działów marketingu, księgowości i informatyki wnoszonego przedsiębiorstwa, którzy stworzyli ją w wyniku wykonywania obowiązków ze stosunku pracy, oraz – głównie – właściciel przedsiębiorstwa i jego małżonka. Pracodawca nabył autorskie prawa majątkowe w odniesieniu do tejże bazy danych zgodnie z właściwymi przepisami.

Baza danych w dniu przyjęcia jej do używania przez Wnioskodawcę, nadaje się do gospodarczego wykorzystania dla potrzeb prowadzonej działalności gospodarczej, a jej

przewidywany okres używania jest dłuższy niż rok. Wartość bazy danych przekracza kwotę 3.500 zł. Baza danych została wyceniona przed wniesieniem aportem według cen rynkowych przez rzeczoznawcę majątkowego.

Baza danych nie była wprowadzona do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych prowadzonych przez podmiot wnoszący wkład. Przy wnoszeniu aportu do spółki komandytowej wystąpiła dodatnia wartość firmy.

W związku z powyższym zadano następujące pytania.

1. Czy baza danych klientów stanowi wartość niematerialną i prawną podlegającą odpisom amortyzacyjnym...
2. Czy spółka komandytowa będzie mogła dokonywać odpisów amortyzacyjnych od bazy danych klientów...
3. Czy wartością początkową bazy danych klientów będzie wartość rynkowa...

Zdaniem Wnioskodawcy, stosownie do art. 22b ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t. j. Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 ze zm.), amortyzacji podlegają nabyte, nadające się do gospodarczego wykorzystania w dniu przyjęcia do używania, autorskie prawa majątkowe o przewidywanym okresie używania dłuższym niż rok, wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą - zwane wartościami niematerialnymi i prawnymi.

Wnioskodawca podaje, iż stosownie do art. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t. j. Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631 ze zm.), bazy danych spełniające cechy utworu są przedmiotem prawa autorskiego, nawet jeżeli zawierają niechronione materiały, o ile przyjęty w nich dobór, układ lub zestawienie ma twórczy charakter. Zgodnie zaś z art. 1 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, utworem jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiegokolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia.

Wnioskodawca uważa, iż wniesiona aportem baza danych klientów ze względu na jej cechy, opisane w stanie faktycznym, wskazujące na twórczy i oryginalny charakter pracy – stanowi prawo autorskie i jako takie, stanowi ono nabytą przez Wnioskodawcę wartość niematerialną i prawną, która w chwili przyjęcia do użytkowania jest zdalna do użytku oraz będzie wykorzystywana dla potrzeb jej działalności gospodarczej przez okres dłuższy niż rok.

Wnioskodawca zaznacza, że stanowisko, iż baza danych klientów może stanowić wartość niematerialną i prawną podlegającą amortyzacji podatkowej potwierdzają pisma urzędów skarbowych: postanowienie Pomorskiego Urzędu Skarbowego w sprawie interpretacji prawa podatkowego nr DP/PD/423-0148/05/AK z dnia 8 lutego 2006 r., pismo Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie z dnia 30 listopada 2004 r., nr US72/ROP1/423/352/MP/04.

Wnioskodawca stwierdził jednocześnie, iż o możliwości zbycia bazy danych, jako prawa majątkowego wchodzącego w skład zbywanego przedsiębiorstwa, wypowiedział się twierdząco Drugi Urząd Skarbowy w Krakowie w postanowieniu z dnia 8 sierpnia 2005 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego nr PP-1-443/46/05/AS.

Wnioskodawca podał, że zgodnie z art. 22g ust. 1 pkt 4 ww. ustawy, za wartość początkową wartości niematerialnych i prawnych, z uwzględnieniem ust. 2-18, uważa się w razie nabycia w postaci wkładu niepieniężnego (aportu) wniesionego do spółki cywilnej lub osobowej spółki handlowej – ustaloną przez współników na dzień wniesienia wkładu lub udziału, wartość poszczególnych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, nie wyższą jednak od ich wartości rynkowej, z dnia wniesienia wkładu. Przy czym – w myśl art. 22g ust. 12 ww. ustawy – w razie zmiany formy prawnej, a także połączenia albo podziału podmiotów dokonywanych na podstawie odrębnych przepisów – wartość początkowa środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych ustala się w wysokości wartości początkowej określonej w ewidencji (wykazie) podmiotu o zmienionej formie prawnej, podzielonego albo połączonego. Wnioskodawca zaznacza, iż przepis powyższy stosuje się odpowiednio w razie nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części w drodze wkładu niepieniężnego (o czym stanowi art. 22g ust. 14a ww. ustawy).

Wnioskodawca stwierdził, że jeżeli jednak składniki majątku wchodzące w skład wkładu niepieniężnego nie były wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych prowadzonej przez podmiot wnoszący wkład niepieniężny, stosuje się odpowiednio art. 22g ust. 14 ww. ustawy, który stanowi, iż w razie nabycia w drodze kupna lub przyjęcia do odpłatnego przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, łączną wartość początkową nabytych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych stanowi suma ich wartości rynkowej w przypadku wystąpienia dodatkowej wartości firmy, ustalonej zgodnie z art. 22g ust. 2 cyt. ustawy.

Podatnikiem podatku dochodowego nie jest spółka komandytowa, jako jednostka nieposiadająca osobowości prawnej. Podatnikiem tego podatku są poszczególni wspólnicy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – komplementariusz, który jako osoba prawna podlega podatkowi dochodowemu od osób prawnych, oraz komandytariusze, którzy jako osoby fizyczne podlegają podatkowi dochodowemu od osób fizycznych.

Wnioskodawca podaje, iż w przedmiotowej sprawie została wydana przez Dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu interpretacja podatkowa z dnia 24 września 2004 r. nr BP/423-14/07/Z/KK, przy czym w stosunku do wówczas istniejącego stanu faktycznego nastąpiło kilka zmian. Mianowicie aport został faktycznie i prawnie wniesiony, wniesienie nastąpiło ostatecznie do Wnioskodawcy (spółki komandytowej), a nie do spółki akcyjnej i w ostatniej fazie projektu główny wkład w tworzeniu bazy miała właścicielka przedsiębiorstwa i jej małżonek.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

Mając powyższe na względzie, stosownie do art. 14c § 1 Ordynacji podatkowej, odstąpiono od uzasadnienia prawnego dokonanej oceny stanowiska Wnioskodawcy.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym.

Odnosząc się do powołanych przez Wnioskodawcę pism urzędowych tut. Organ informuje, że zostały one wydane w indywidualnych sprawach i nie mają zastosowania ani konsekwencji

wiązących w odniesieniu do żadnego innego zaistniałego stanu faktycznego czy też zdarzenia przyszłego.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Poznaniu, Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Lesznie, ul. Dekana 6, 64-100 Leszno.